

ΗΠΕΙΡΟΤΙΚΑ

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ
ΙΔΡΥΘΕΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ
ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΒΛΑΧΟΥ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΔΕ ΤΩΝ ΗΠΕΙΡΟΤΩΝ
ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ ΒΙΖΟΥΚΙΔΟΥ
ΕΝ ΒΕΡΟΛΙΝΩ,
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΝΑΓΝΟΣΤΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ ΚΟΝΤΟΠΑΝΟΥ
ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ

ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ
ΕΝ ΤΗ ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙ

ΕΤΟΣ ΕΚΤΟΝ
1931

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑΙ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΛΕΙΔΗΣ

Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἡ Ἑπειρος ἐστερήθη ἑνὸς εἰσέτι ἐκλεκτοῦ της τέκνου καὶ τὰ «Ἑπειρωτικά Χρονικά» ἑνὸς στοργικοῦ φίλου καὶ συνεργάτου, τοῦ ἀειμνήστου *Γεωργίου Βλαχλείδου*. Ὁ Βλαχλείδης, σπουδάζων τὰ νομικὰ ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ, ἐνέκυψε βραδύτερον ἐντατικῶς εἰς οἰκονομολογικὰς μελέτας χωρὶς νὰ παύσῃ ἀσχολούμενος καὶ μὲ φιλολογικὰς ἐργασίας πρὸς τὰς ὁποίας ἤσθάνετο ἰδιαιτέραν κλίσιν. Δημοσιογραφῶν τακτικῶς ἐπὶ οἰκονομικῶν ἰδίως ζητημάτων ὑπῆρξε συνεργάτης τῆς «Μεγάλης Ἑλληνικῆς Ἐγκυκλοπαιδείας» διὰ τὰ Ἑπειρωτικά οἰκονομικὰ ζητήματα (ἄρθρα «Ἑπειρος» καὶ «Ἰωάννινα»).

Εἰς τὰ «Ἑπειρωτικά Χρονικά» ἐδημοσίευσεν τὴν ἱστορικὴν μελέτην «Ἐφτάμπουλες» (Δ', 1929 σ. 255—262) καὶ τὴν λαογραφικὴν συλλογὴν «Γιαννιώτικα δίστιχα» (Ε', 1930 σ. 169—183). Ἄφηκεν ὡσαύτως ἀξιόλογον νομισματικὴν συλλογὴν ἐξ Ἑπειρωτικῶν κυρίως νομισμάτων.

Ἀπεβίωσεν ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Μαΐου 1931.

ΜΙΧΑΗΛ ΖΙΑΚΑΣ

Διαπρεπὲς μέλος τῆς κοινωνίας τῆς Πρεσβέζης καὶ ἀντιπρόσωπος ἐν αὐτῇ τῶν «Ἑπειρωτικῶν Χρονικῶν», τῶν ὁποίων ὑπῆρξεν ἐνθουσιώδης φίλος, ὁ *Μιχαὴλ Ζιάκας* ἀπεβίωσε τῇ 11 Ἰουλίου 1931. Ἐπιδοθεὶς εἰς τὸ ἐμπόριον ὑπῆρξεν εἰς ἕκ τῶν ὀλιγίστων ἐμπόρων, οἵτινες ἐξηκολούθησαν τὴν λαμπρὰν ἐμπορικὴν Ἑπειρωτικὴν παράδοσιν τῆς θεραπείας τοῦ Λογίου Ἐρμοῦ παραλλήλως καὶ πρὸς τὸν Κερδῶν, καὶ δὴ καὶ ὑπὲρ αὐτόν.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΜΥΣΤΑΚΙΔΗΣ

Θὰ ἀπετέλει παράλειψιν τῶν «Ἑπ. Χρονικῶν» ἡ παρασιώπησις τοῦ ἔργου τοῦ ἐπ' ἐσχάτων ἐκλιπόντος τὸν βίον (30 Δεκεμβρίου 1930) μακαρίτου *Νικολάου Μυστακίδου*, ὅστις διὰ τῶν μελετημάτων του τόσον συνέβαλεν εἰς τὴν διαφώτισιν τῆς Ἑπειρωτικῆς ἱστορίας. Γεννηθεὶς ἐν Δρόβιανῃ τῆς ἐν τῇ Ἀλβανίᾳ Βορείου Ἑπείρου τὸ 1863 καὶ ἀποφοιτήσας τοῦ ἡμιγυμνασίου τῆς πατρίδος του ἐδίδαξε τὰ ἑλληνικὰ γράμματα εἰς πολλὰς

πόλεις καὶ χωρία τῆς Ἡπείρου. Ὁ Μυστακίδης ὑπῆρξεν ὁ τύπος τοῦ ἐργατικοῦ καὶ φιλομαθοῦς Ἡπειρώτου διδασκάλου, ὁ ὁποῖος ἐπὶ τουρκοκρατίας πρεσέφερεν εἰς τὸ ἔθνος ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας διὰ τῆς ἐργατικότητός του καὶ τῆς ἀφοσιώσεώς του εἰς τὸ ἐπάγγελμα. Κατὰ τοὺς χαλεποὺς ἐκείνους χρόνους ὑπῆρξεν ὁ ἀφανὴς ἐργάτης τῆς ἐθνικῆς μας ὑπάρξεως, ὁ ἄγνωστος ἥρωας, ὁ παλαίσιος πρὸς τόσας δυσχερείας εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, τῆς Θράκης, τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Ἀλβανίας, ἀλλὰ καὶ τῶν παραδοξογενεῶν χωρῶν κατὰ τοὺς ἀρχαιοτέρους χρόνους. Παρὰ τὴν ἀνεπαρκῆ του παιδείαν ἠσχολήθη μετὰ ζήλου καὶ φανατισμοῦ περὶ τὴν Ἡπειρωτικὴν ἱστορίαν, καρπὸς δὲ τῶν ἐρευνῶν του ὑπῆρξαν πολυάριθμοι μελέται, ὧν ἡ σπουδαιότης ἔγκειται εἰς τὸ ὅτι διέσωσαν ἱστορικὰς μαρτυρίας ἐκλιπούσας ἤδη. Πτωχὸς διδάσκαλος ὁ Μυστακίδης περιήρχετο κατὰ τὰς διακοπὰς τῶν μαθημάτων τὰ χωρία, τὰς μονὰς καὶ τὰς ἱστορικὰς χώρας τῆς Ἡπείρου πρὸς συλλογὴν ἱστορικοῦ, ἐπιγραφικοῦ καὶ λαογραφικοῦ ὕλικου, τὸ ὁποῖον ἐδημοσίευσεν εἰς περιοδικὰ, ἡμερηΐδας καὶ ἡμερολόγια τῆς ἐποχῆς του ἀκολουθῶν κατὰ βῆμα τὸν ἰδιότυπον συγχωριανόν του Βασ. Ζῶτον Μολοσσόν, ὁ ὁποῖος ἀφιέρωσε τὴν ζωὴν του εἰς τὴν μελέτην τῆς Ἡπειρ. ἱστορίας κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον (περὶ Ζῶτου Μολοσσοῦ βλ. ἄρθρον μου ἐν «Μεγ. Ἑλ. Ἐγκυκλοπαιδείᾳ»).

Ἐκ τῶν δημοσιευθεισῶν μελετῶν του ἀναφέρωμεν τὰς κατωτέρω.

Περὶ Δρυϊνουπόλεως μετ' ἐπιγραφῶν (ἐφ. «Φωνὴ Ἡπείρου» ἐν Ἀθήναις ἀριθ. 407 τοῦ 1900 καὶ 509 τοῦ 1903), Περὶ Φοινίκης καὶ Μεσοποτάμου μετ' ἐπιγραφῶν (ἐφ. «Ἡπειρος» ἐν Ἰωαννίνοις ἀρ. 30 καὶ 58 τοῦ 1910) Περὶ Δελβίνου καὶ Χειμάρρας (Ἡπειρ. Ἡμερ. Μ. Οἰκονομίδου 1914 σ. 76—85). Θεσπρωτικὰ («Ἐκκλ. Ἀλήθεια» 1899 σ. 249—251). Περὶ τοῦ χωρίου Κρά («Νεολόγος» Κωνσταντινουπόλεως ἀρ. 6518 τοῦ 1891). Περὶ Πωγωνιανῆς («Φωνὴ Ἡπείρου» ἀριθ. 451 τοῦ 1901). Ἡπειρωτικὰ καὶ Ἀλβανικὰ («Ἠχὸς τῆς Ἡπείρου» ἐφ. ἐν Ἰωαννίνοις ἀριθ. 74 τοῦ 1912). Περὶ Ἀγχισμοῦ (Ἀγίων 40) («Ἡπειρος» ἀριθ. 202 τοῦ 1913). Διάφορα τραγούδια, ἦθη καὶ ἔθιμα Ἡπειρωτικὰ (ἐφ. «Πύρρος» ἐν Ἀθήναις ἀριθ. 138, 209, 253, 280, 286, 291, 303, 306, 363, 365, 378 τοῦ 1908). Περὶ τῆς μονῆς τοῦ Θεολόγου ἐν Δελβίνῳ («Ἐκκλ. Ἀλήθεια» ἀρ. 53 τοῦ 1899). Μολοσσιακὰ (Ἡπ. Ἡμερ. Μ. Οἰκονομίδου 1914 σ. 138—148). Περὶ Λεσκίτσης Δελβίνου (ἐφημ. «Πατρίς» ἐν Ἀθήναις ἀρ. 4817 τοῦ 1907). Περὶ Λαμπόδου καὶ τοῦ ἐν αὐτῷ βυζαντινοῦ ναοῦ (Ἡπ. Ἡμερ. Οἰκονομίδου 1914 σ. 169). Περὶ Ἀβαρίτσης τοῦ Δελβίνου μετ' ἐπιγραφῶν («Φωνὴ Ἡπείρου» ἀρ. 460 τοῦ 1901). Περὶ Φωτικῆς (ἐβδομ. Ἐπιθεώρησις «Νεολόγου» Κωνσταν/πόλεως τοῦ 1893 σ. 735). Περὶ τῆς ἐπισκοπῆς τῆς Δρυϊνουπόλεως («Φωνὴ Ἡπείρου» ἀρ. 430 τοῦ 1901). Περὶ τῆς μητροπόλεως Ἄρτης

(«Νεολόγος» Κωνσταντινουπόλεως ἀρ. 6869 τοῦ 1892). Τὸ κωδώνισμα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ (ἔθιμον Ἡπείρου. «Φωνὴ Ἡπείρου» ἀρ. 591 τοῦ 1904). Περὶ τῆς μητροπόλεως Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης («Νεολόγος» Κωνσταντινουπόλεως ἀρ. 6501 τοῦ 1891). Περὶ Κολωνίας ἐπαρχίας τῆς Β. Ἡπείρου («Φωνὴ Ἡπείρου» τοῦ 1915). Περὶ ἁγίου Κοσμᾶ καὶ τῶν ἐπιστατῶν αὐτοῦ («Ἡπειρος» ἀρ. 535, 536 τοῦ 1916). Προρρήσεις τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ (ἔφ. «Ἡπειρ. Ἄμυνα» ἀρ. 88—123 τοῦ 1915—1916). Περὶ Εὐροίας καὶ Ἀγ. Δονάτου («Ἠχώ Ἡπείρου» ἀριθ. 21 τοῦ 1911). Περὶ Ἀχρίδος (ἔφημ. «Λιρία τῶν Τυράνων» ἀρ. 17 τοῦ 1925). Περὶ Λουκόβου καὶ Ἀγ. Νήφωνος («Φωνὴ Ἡπείρου» ἀρ. 393, 394 τοῦ 1900, 419, 420 τοῦ 1901). Περὶ τῆς μονῆς Ὑψηλῆς Πέτρας ἢ Τσέπου («Πύρρος» ἀρ. 200—219 τοῦ 1907. Χασονικά, ἦτοι περὶ Κηπαροῦ τῆς Χειμάρρας («Πύρρος» ἀρ. 138 τοῦ 1906). Περὶ Στύλου καὶ Δίβρεως («Ἐκκλ. Ἀλήθεια» 1908 καὶ 1912). Περὶ Βελλᾶς καὶ Κονίτισης (ἔφ. «Κόνιτσα» ἀρ. 19, 25, 27, 33 τοῦ 1915). Περὶ τῶν ποταμῶν Μπιστρίτισης καὶ Ἄρμης («Πύρρος» ἀρ. 210 τοῦ 1907). Περὶ τῆς μονῆς Δρουγονοβουνίου (Δρουγκάνου «Ἡπειρος» ἀρ. 93 τοῦ 1911). Περὶ Δρόβιανης (Ἡμερ. «Ἡπειρωτικὴ Ψυχὴ» 1913 σ. 140). Περὶ τῆς μητροπόλεως Ἰωαννίνων («Ἡπειρος» ἀρ. 91, 92 τοῦ 1911). Περὶ Κορυτσᾶς («Νέα Ἡμέρα» ἔφ. ἐν Ἀθήναις ἀριθ. 447 τοῦ 1913). Περὶ τῆς μονῆς Μολυβδοσκεπάστου («Ἡμερ. Ἡπειρ. Ἀστὴρ» τοῦ 1904 σ. 133). Περὶ Καστάνιανης Πωγωνίου («Ἡπειρος» ἀρ. 24, 25 τοῦ 1909). Περὶ τῆς μονῆς Σπηλαίου τῆς Λιντζουριᾶς τοῦ Ἀργυροκάστρου (ἔφ. «Ἐλευθερία» ἐν Ἰωαννίνοις ἀρ. 210 τοῦ 1925). Περὶ Παραμυθίας, Εὐροίας καὶ Σωρείας («Ἡπειρος» ἀρ. 312 τοῦ 1911). Περὶ τῆς μονῆς Δερβιτσάνης («Ἡπειρος» ἀρ. 94 τοῦ 1910). Περὶ τῆς μονῆς Μακρουαλέξη («Ἐκκλ. Ἀλήθεια» τοῦ 1908 σ. 174). Περὶ τῆς μονῆς Καμενίτισης ἐν Δελβίνῳ («Ἐκκλ. Ἀλήθεια» ἀρ. 213 τοῦ 1906). Ἱστορία καὶ Γεωγραφία τῆς ἐπαρχίας Δελβίνου («Ἡπειρ. Ἡμερ.» Δωδώνη ὑπὸ Γ. Γάγαρη τοῦ 1896 σ. 115—129). Περὶ τοῦ τμήματος Βρεγκουδετίου ἢ Χειμάρρας (αὐτόθι σ. 129—133). Δρυϊνοπολιτικά («Ἐλευθερία» ἀρ. 212 τοῦ 1925). Περὶ τῆς μονῆς τῆς Βανίστης (ἔφ. «Ἡπειρωτικὴ Ἠχώ» ἐν Ἰωαννίνοις ἀρ. 342 τοῦ 1925).

Χ. Ι. ΣΟΥΛΗΣ